

Pathology of the Status of Professional Football Coaches' Education in Iran

Kianoosh Shajie

Faculty member of Binaloud institution of higher education of Mashhad

Mostafa Dashti Momen Abadi

Ph.D. student in Sports Management at Non-Profit North University, Amol, Mazandaran, Iran

Vahid Saatchian*

Assistant Professor, Sport management, Dept. of Physical Education & Sport Science, Imam Reza International University, Mashhad, Iran

Abstract

The aim of the present research was to analyze the pathology of the status of professional football coach education in Iran. conducted through qualitative research methods with an interpretive-exploratory nature. The statistical population included all football experts in the country, including training specialists, top instructors from the federation, international coaches from the Premier League, veterans, and university professors. A total of 20 individuals were selected through purposive sampling until theoretical saturation was reached. The data collection involved semi-structured in-depth interviews with research experts, which were coded and analyzed based on grounded theory and a classical approach. Ultimately, a contextual model was designed according to Glaser's classical approach (1998). The coding sheets were analyzed using formal and content validity methods and confirmed by four experts in sports management and the research team. To determine reliability, the agreement of coders was assessed using Cohen's Kappa, yielding a high reliability score of 0.89. Based on the findings, individual, structural, contextual, human capital, educational planning and organization, content, educational designs and events, development systems,

* Corresponding Author: v.saatchian@imamreza.ac.ir

How to Cite: Shajie, K. , Dashti Momen Abadi, M. & Saatchian, V. (2025). Pathology of the Status of Professional Football Coaches' Education in Iran. *Journal of Sustainable Development in Sport Management*, 6(15), 96-126

consulting systems, marketing, and advertising were identified as key issues facing professional football coaches in Iran. Therefore, it is recommended that the Football Federation and the Education and Talent Development Office of the Ministry of Sports improve the current situation by designing a comprehensive educational program for coaches and enhancing infrastructure. To facilitate implementation, modern technologies and media can be utilized for advertising, cultural promotion, consulting, seminars, creating an online library, and establishing a database of coaches.

Introduction

Football, as the most popular and influential sport globally and regionally, plays a vital role in the cultural, social, and economic development of countries (Mirzazadeh et al., 2024; Khajasteh Iqbal et al., 2022). This sport not only attracts millions of fans and athletes but also significantly impacts the anatomy of technical and managerial organizations, necessitating strategic planning for the development of infrastructure and specialized human resources (Baker et al., 2018). Therefore, attention to the training and enhancement of coaches' skills is of great importance as one of the main factors in improving the quality of team performance and achieving superior results in domestic and international competitions (Amouzadeh Khalili and Fathi, 2017; Zohrevandian et al., 2018). In this regard, developed countries have kept their coaching standards up to date by establishing international standards, organizing continuous training courses, and utilizing modern technologies, conducting extensive scientific and practical planning in this field (Jones et al., 2024; McCarthy, 2022). However, in contrast, the coach education system in Iran, despite existing potentials and needs, still faces challenges such as the lack of continuity in practical programs and weaknesses in updating educational approaches, which require reform and the adoption of scientific and systematic models in this area. Therefore, the present study was conducted with the aim of diagnosing the status of professional football coach education in Iran. Ultimately, this research aims to address the question of what damages exist in the training of professional football coaches. Additionally, what suggestions can be made to update the training methods for coaches and transfer contemporary knowledge to the coaches under the federation of football?

Methods and Material

This research is philosophical and interpretive in nature, and exploratory in its essence. It employs qualitative research methods and grounded theory with a classical or Glaserian approach (1998) to theorize about the phenomenon under study. The statistical population of the research

includes all experts, specialists, thinkers, and professionals in the field of education in professional football in the country, including current and former officials and educators of the federation and football associations, top-tier instructors of the federation (both international and AFC), professional coaches with experience in the Premier League and national teams, veterans of football (former players or coaches of the Iranian national football team), and finally, university professors specializing in football education with relevant practical and executive resumes. Ultimately, 20 of them were selected through purposive sampling until theoretical saturation was reached as the research sample. The data collection method in this study involved semi-structured interviews with the research experts, which were coded and analyzed based on grounded theory and the classical approach, leading to the design of a contextual model based on Glaser's classical approach (1998). All coding sheets in the interview section were analyzed using both formal and content validity methods. For this purpose, the coding sheets were validated by four sports management experts as well as the research team. In the reliability section, the agreement method of coders with a Cohen's kappa of 0.89, which has high reliability, was used. This research pursued its objectives by following these three main steps: open, axial, and selective coding, which are further elaborated on in the discussion regarding the coding process at each step.

Results and Discussion

The results indicated that the most significant educational damages faced by professional football coaches in Iran were categorized into 11 main areas: 1. ****Individual Damages of Coaches**** (a one-dimensional view of coaching in football and undesirable educational attitudes among football coaches), 2. ****Educational Planning and Organization**** (deficiencies in comprehensive and structured (strategic) planning within the education committee of the Football Federation and reliance on the quantity of coaches rather than quality), 3. ****Structural Damages**** (lack of appropriate educational infrastructure and absence of a knowledge management system within the education committee of the Football Federation and localities), 4. ****Marketing and Advertising**** (weak educational advertising and information dissemination, and lack of support for local coaches in towns), 5. ****Human Capital**** (failure to develop professional and experienced instructors and lack of meritocracy in the education committee of the Football Federation), 6. ****Development System**** (absence of introducing expert coaches to Premier League and national league teams, and lack of a promotion and development system within the education committee of the Football Federation), 7. ****Educational Content**** (lack of standardized lesson

plans in the coach education sector and absence of coherence and integration in educational content), 8. ****Educational Events**** (failure to hold workshops and practical training sessions for coaches, and lack of national and international specialized football conferences), 9. ****Consultation System**** (absence of an educational think tank in football education committees and failure to invite veterans and experts in the education sector), 10. ****Contextual Damages**** (lack of appropriate cultural promotion for a tendency towards education among football coaches and improper use of media in expanding educational programs), 11. ****Educational Programs**** (lack of diversity and appeal in the education of football coaches and absence of physical and online libraries for football coaches). These issues were categorized into 66 open codes.

Conclusion

The Football Federation needs targeted planning and the creation of coordinated development strategies for the entire country to enhance the status of professional football coach education. To achieve this, it should utilize the perspectives of experts and veterans in sports, establish a database of coaches, set clear and precise criteria for selecting national team and professional league coaches, improve educational infrastructure, and conduct training courses. Ultimately, this research shows that improving the status of football coach education in Iran requires a collective effort and collaboration among all stakeholders, including the Football Federation, clubs, coaches, universities, and educational specialists. Only with such a comprehensive and participatory approach can we elevate the level of football coaching in Iran and, consequently, improve the quality of football in the country. It should be emphasized that enhancing the status of football coach education in Iran is a continuous and long-term process that requires commitment, investment, and ongoing follow-up. However, given the vital role of coaches in the success of the country's football, these efforts can yield valuable results for the future of Iranian football.

Acknowledgments

We would also like to thank all the people at Mashhad International Institute of Higher Education who assisted the research team in conducting this study.

Keywords: Football development, Iranian football, Pathology, Professional Coaches, Status of Education.

آسیب‌شناسی وضعیت آموزش مربیان حرفه‌ای فوتبال ایران

عضو هیئت علمی گروه علوم ورزشی، مؤسسه آموزش عالی بینالود
مشهد، مشهد، ایران.

کیانوش شجیع ^{ID}

دانشجو دکتری مدیریت ورزشی دانشگاه غیرانتفاعی شمال، آمل،
مازندران، ایران.

مصطفی دشتی مؤمن‌آبادی ^{ID}

دانشیار، گروه علوم ورزشی، دانشکده علوم ورزشی و تندرستی، دانشگاه
بین‌المللی امام رضا(ع)، خراسان رضوی، مشهد، ایران.

وحید ساعتچیان* ^{ID}

چکیده

هدف پژوهش حاضر، آسیب‌شناسی وضعیت آموزش مربیان حرفه‌ای فوتبال ایران بود که با روش تحقیق کیفی و ماهیت تفسیری-اکتشافی انجام شد. جامعه آماری پژوهش شامل تمامی خبرگان فوتبال کشور، اعم از کارشناسان و دبیران آموزش فدراسیون و هیئت‌های فوتبال، مدرسین طراز اول فدراسیون و مربیان بین‌المللی لیگ برتر، پیشکسوتان و اساتید دانشگاهی با رزومه اجرایی مرتبط بودند که ۲۰ نفر از آن‌ها به روش نمونه‌گیری هدفمند تا رسیدن به اشباع نظری به عنوان نمونه انتخاب شدند. روش گردآوری داده‌ها، مصاحبه‌های عمیق نیمه‌ساختاریافته با خبرگان تحقیق بود که براساس نظریه داده‌بنیاد و با رویکرد کلاسیک، کدگذاری و تجزیه و تحلیل شده و در نهایت مدل زمینه‌ای براساس رویکرد کلاسیک گلنر (۱۹۹۸) طراحی شد. برگه‌های کدگذاری در بخش مصاحبه به روش روایی صوری و محتوایی تجزیه و تحلیل شد و به تأیید چهار تن از خبرگان مدیریت ورزشی و تیم تحقیق رسید. به‌منظور تعیین پایایی از روش توافق کدگذاران با پی‌اسکات ۰/۸۹ که دارای اعتماد بالایی است، استفاده شد. براساس یافته‌ها، آسیب‌های فردی، ساختاری، زمینه‌ای، سرمایه انسانی، برنامه‌ریزی و ساماندهی آموزشی، محتوا، طرح‌ها و رویدادهای آموزشی، نظام توسعه، نظام مشاوره، بازاریابی و تبلیغات به عنوان مهم‌ترین آسیب‌های آموزشی مربیان حرفه‌ای فوتبال ایران شناسایی شدند. لذا پیشنهاد می‌شود فدراسیون فوتبال و دفتر آموزش و استعدادیابی وزارت ورزش با طراحی برنامه جامع آموزشی مربیان و ارتقای زیرساخت‌های آموزشی وضعیت فعلی را بهبود بخشند. برای تسهیل اجرا می‌توان از فناوری‌های نوین و رسانه در جهت تبلیغات، فرهنگ‌سازی، مشاوره تخصصی، سمینارهای آموزشی، ایجاد کتابخانه آنلاین و ثبت بانک اطلاعاتی مربیان، استفاده نمود.

کلیدواژه‌ها: آسیب‌شناسی، توسعه فوتبال، فوتبال ایران، مربیان حرفه‌ای، وضعیت آموزش.

مقدمه

امروزه فوتبال به‌عنوان محبوب‌ترین و پرطرفدارترین رشته ورزشی در سراسر جهان به‌شمار می‌رود (میرزآزاده و همکاران، ۲۰۲۴). به‌طوری که در کشورهای پیشرو، سهم عمده‌ای از کل بازار صنعت ورزش را به خود اختصاص داده است (خجسته اقبال و همکاران، ۲۰۲۲). وجود هزاران بازیکن و میلیون‌ها طرفدار در سراسر جهان، بیانگر این موضوع است که فوتبال نقش مهم و ویژه‌ای در زندگی فرهنگی و اجتماعی کشورها بازی می‌کند (بیکرا^۱ و همکاران، ۲۰۱۸). همچنین، تمرکز و توجه فیفا و کنفدراسیون فوتبال آسیا نسبت به توسعه همه‌جانبه فوتبال، بیانگر اثرگذاری آن در جوامع و اهمیت بالای آن در نزد مسئولان، مردم و دولتمردان است. به همین دلیل مدت‌هاست کشورهای زیادی در تلاش‌اند تا با به‌کارگیری استراتژی‌های اثربخش، فوتبال حرفه‌ای خود را توسعه دهند. این امر تا جایی پیش رفت که علاوه‌بر سرمایه‌گذاری کشورها و شرکت‌های مطرح دنیا در فوتبال، کشورهای آسیایی نیز سرمایه‌گذاری فزاینده‌ای را در جهت توسعه فوتبال خود آغاز کرده‌اند که این امر می‌تواند تهدیدی برای فوتبال ایران باشد (بهادری و همکاران، ۲۰۲۳). در ایران نیز فوتبال، یکی از پرطرفدارترین و محبوب‌ترین رشته‌های ورزشی به‌خصوص در میان جوانان و نوجوانان به‌شمار می‌رود که پتانسیل بسیار زیادی برای رسیدن به افتخارات بین‌المللی در سطوح ملی و باشگاهی دارند. بنابراین مطابق با سند راهبردی توسعه فوتبال ایران که در سال (۱۳۹۲) تدوین شد، نیاز است تا برنامه‌ها و راهکارهای ویژه‌ای در راستای توسعه فنی فوتبال، تدوین و اجرا شود تا آینده‌ای مطلوب در این عرصه محقق شود. یکی از راهکارهای مهم و اساسی در این خصوص، توسعه فنی و ارتقای مربیان فوتبال می‌باشد (عمادی و همکاران، ۲۰۱۷).

مربیان، یکی از محورهای اصلی نیروی انسانی در ورزش شناخته می‌شوند و به‌عنوان رهبران، تربیت‌کنندگان و هدایت‌گران اجرایی ورزشکاران در تمامی سطوح (مبتدی تا نخبه)، نقش بسیار مهم و تأثیرگذاری در پیشرفت فوتبال حرفه‌ای ایفا می‌کنند و به همین دلیل، در مرکز توجه تیم‌ها و باشگاه‌های ورزشی قرار گرفته‌اند (شجیع و همکاران، ۲۰۲۱).

مربیان در جایگاه رهبر برای تیم و بازیکن ایفای نقش کرده و به دنبال ایجاد شرایطی هستند که به وسیله آن ورزشکاران، حداکثر فرصت برای موفقیت را داشته باشند و در همان حال نیز به موفقیت تیمی برسند. بنابراین وظیفه یک مربی تنها تمرین و آموزش دادن نیست بلکه تیم سازی و مراقبت از تیم برای رسیدن به اهداف مشترک و عمل به تعهدات تیمی، یک اصل حیاتی در موفقیت مربیگری می باشد که نیاز شدیدی به آموزش دارد (خاری و همکاران، ۲۰۲۳). امروزه، با توجه به هجوم خیل عظیمی از جوانان مستعد به فوتبال، نیاز به افزایش کادر مربیان کاردان و هدایتگر نسل جوان، بیش از همیشه احساس می گردد؛ مربیانی که علاوه بر دانش فنی این رشته، با جنبه های علمی و کارکردهای علوم مختلف در این ورزش آشنایی کاملی داشته باشند (شجیع و همکاران، ۲۰۲۱).

مربیان می توانند نمونه هایی از رفتار درست برای پیروان خود باشند، مشروط بر اینکه به شکلی صحیح، با زمان بندی مشخص و با اعمال چارچوب ها و شاخص های استاندارد، آموزش ببینند. امروزه نیاز آموزشی مربیان فوتبال به یکی از جدی ترین معضلات کشور تبدیل شده است (طالب پور و همکاران، ۲۰۱۷). زیرا به واسطه آموزش صحیح است که موفقیت سازمانی و افتخارات ورزشی در سطوح ملی و بین المللی حاصل می شود (بساط شیر و همکاران، ۲۰۲۲). با نگاهی دقیق تر به تحقیقات این حوزه دریافت می شود که در سال هایی نه چندان دور، موضوع آموزش مربیان، دغدغه ای جهانی بوده و محققان متعددی در تمام دنیا به آن پرداخته بودند. برای نمونه می توان به تحقیق سالیوان^۱ و همکاران (۲۰۱۲) اشاره داشت. به گفته این محقق، هر ساله میلیون ها نفر در جهان مربی می شوند و برای برآورده شدن انتظارات، افزایش کارآمدی و بهره وری در آنان لازم است تا تلاشی جهانی در راستای ایجاد نظامی جامع به منظور آموزش و افزایش آمادگی مربیان شکل گیرد. همچنین شورای بین المللی تعالی مربیگری (ICF)^۲ در سال (۲۰۱۳) اذعان داشت در طول دو دهه گذشته، برنامه های آموزش مربی به یک مکانیسم شناخته شده جهانی برای بهبود کیفیت عملکرد مربیگری تبدیل شده اند. در نتیجه، این برنامه ها توجه محققان ورزشی را که جنبه های مختلف برنامه های آموزش مربی را به روش های مختلف بررسی کرده اند، به خود جلب کرده اند. اما باید اذعان داشت که محققان دو موضوع مهم را در نظر نگرفته اند: اول،

1. Sullivan

2. International Coaching Federation

عدم ارزیابی و بهره‌گیری محققان از تحقیقات یکدیگر و دوم، عدم ارائه سیستم‌های کارآمد، جامع و کاربردی برای آموزش مربیان (مک‌کارتی^۱، ۲۰۲۲).

آموزش در معنای لغوی، کوششی مداوم و برنامه‌ریزی شده به وسیله مدیریت برای بهبود سطوح شایستگی کارکنان و عملکرد سازمانی است اما در عمل به عنوان کلید توسعه شناخته می‌شود (عموزاد خلیلی و فتحی، ۲۰۱۷). لذا، مسئله آموزش در مربیان فوتبال از اهمیت بسیار زیادی برخوردار است زیرا این امر سبب می‌شود تا مربیان بتوانند متناسب با تغییرات سازمانی و محیطی، به طور مؤثر فعالیت‌هایشان را ادامه داده و بر کارایی خود بیفزایند (زهره‌وندیان و همکاران، ۲۰۱۸). اهمیت این مسئله تا حدی است که توسط محققان متعددی مورد بررسی قرار گرفته است. برای نمونه، بلتر^۲ و همکاران (۲۰۱۸) اذعان داشتند که مربیان فوتبال آموزش‌دیده تأثیرات مثبت بیشتری روی ورزشکاران جوان نسبت به هم‌تایان آموزش‌ندیده دارند. همچنین آرایا^۳ و همکاران (۲۰۱۵)، برنامه‌های آموزشی مربیگری را در توسعه دانش حرفه‌ای (حرفه آموزش، مربیگری ورزشکارمحور، برنامه‌ریزی، به کارگیری فناوری)، دانش بین‌فردی (ارتباطات) و دانش درون‌فردی (خودیادگیری و بازخورد) مؤثر دانسته‌اند. همچنین به عقیده مایرز^۴ و همکاران (۲۰۱۱) مربیان ورزشی باید دامنه وسیعی از مهارت‌ها و علوم مختلف را بدانند و بدین منظور برنامه‌های آموزشی مربیان در تعداد زیادی از کشورهای جهان تدوین شده است. اهمیت آموزش مربیان تا حدی است که کشورهای توسعه‌یافته و مطرح در فوتبال را بر آن داشت تا به کنکاشی عمیق و علمی در این خصوص مشغول شوند و ماحصل آن نیز یافته‌های علمی و اقدامات کاربردی مؤثر و درنهایت توسعه سطح فوتبال حرفه‌ای آنان بود. در ادامه به چند مورد مهم برای نمونه اشاره می‌شود.

فدراسیون فوتبال پرتغال از سال ۱۹۷۴، نگرانی‌های فزاینده‌ای برای افزایش استانداردهای کیفیت مربیگری داشت که منجر به شکل‌گیری انقلاب و تغییرات عمیقی در نحوه تربیت و آموزش مربی شد. مهم‌ترین تغییرات شامل هماهنگ‌سازی مدارک تحصیلی و حرفه مربیگری و تفویض اختیار صدور گواهینامه مربیگری، از فدراسیون‌های ورزشی

1. McCarthy
2. Bolter
3. Araya
4. Myers

مختلف به یک سازمان ورزشی ملی بود. این سازمان، چهار سطح برای آموزش مربیگری ایجاد کرد که در هر سطح می‌بایست یک جزء درسی عمومی و یک جزء درسی خصوصی توسط مربیان فراگرفته شود. همچنین در انتهای دوره آموزش مربی، یک دوره کارآموزی تحت نظارت یک مربی معتبر قرار داده شد. این سازمان برای آموزش مربیان ارتباط مطلوبی با دانشگاه‌های معتبر کشور برقرار کرد (رسنده^۱ و همکاران، ۲۰۱۶). گرینبرگ^۲ (۲۰۱۷) طب پژوهشی، منابع مختلف یادگیری مربیان ورزشی را شامل دوره‌های رسمی آموزشی، تجارب مربیگری، تجارب ورزشکاری، تعامل با مربیان دیگر، تجارب غیرورزشی، دانشگاه و اینترنت معرفی نمود. فدراسیون فوتبال کشور برزیل در سال ۲۰۱۹ راهبردهای توسعه مربیان در باشگاه‌های فوتبال برزیل را در سه زمینه و محور مرتبط با آن شامل جلسات و ملاقات (دستیاری مربی، بحث با کادر مربیگری و جلسات آزاد)، آموزش مستمر (شرکت در دوره‌های رسمی به‌طور ویژه با حمایت باشگاه‌ها) و ارکان باشگاه (اهداف باشگاه، مربیگری بلندمدت پیوسته و ارزیابی مربی) دسته‌بندی کردند (توزتو^۳ و همکاران، ۲۰۱۹). این کشور همچنین، اصول، چشم‌انداز، مأموریت، ارزش‌ها، مسئولیت‌های مربی، اهداف دوره‌های مربیگری، زمینه دوره، طول دوره، محتوای دوره، شکل دوره، سازمان متولی دوره، پیوسته یا مقطعی بودن دوره‌ها، دوره‌های آنلاین، مخاطبان هدف، فرآیند انتخاب کاندیداهای شرکت در دوره، پیش‌شرط‌های شرکت در دوره، اجازه دانشجویان تربیت‌بدنی برای شرکت در دوره‌ها، تجربه به‌عنوان مربی، روش‌ها و سیستم‌های ارزیابی، صدور اعتبارنامه و گواهینامه مربیگری را برای دوره‌های آموزشی مربیان مشخص نمود (دوسانتوس^۴، ۲۰۱۹). چامپولینی^۵ و همکاران (۲۰۱۹) طی پژوهشی با تحلیل محتوای پژوهش‌های حوزه مربیگری، برنامه‌های آموزشی مربیان را در سه دسته برنامه‌های مقیاس کوچک، مقیاس بزرگ و دانشگاهی تقسیم کردند. یافته‌های آن‌ها نشان داد در برنامه‌های مقیاس کوچک، تأکید روی نیازهای خاص باشگاه یا سازمان ورزشی بوده و بازخورد حاصل از کاربرگ‌ها، بحث‌های گروهی و روایت‌های شرکت‌کنندگان منبع یادگیری بوده است. در برنامه‌های آموزشی مقیاس بزرگ، تمایل به استفاده از فناوری

1. Resende
2. Greenberg
3. Tozetto
4. Dos Santos
5. Ciampolini

و پلتفرم‌های آنلاین در کنار بحث بین‌گروهی، سیاست غالب بوده و در دوره‌های دانشگاه‌محور، استراتژی آموزش مبتنی بر شناسایی و حل مسئله مهم تشخیص داده شده است. استرالیا در ارائه طرح اعتباربخشی ملی مربیگری (۲۰۱۲)، درصدد تربیت مربی متخصص بود و شرکت مربیان در این طرح را از عوامل پیشرفت و موفقیت ورزشکاران استرالیا در رویدادهای بین‌المللی و ملی عنوان نمود. طی این برنامه، مربیان در بیش از ۷۰ رشته ورزشی، مورد آموزشی‌های تخصصی قرار گرفتند (مک‌کارتی، ۲۰۲۲). مهم‌ترین اقدامات آموزش مربیان اسپانیا، ایتالیا، آرژانتین و فرانسه و تعداد زیادی از کشورهای اروپایی شامل الف) توسعه برنامه‌های آموزش مداوم و به‌روزرسانی مستمر: تمرکز بر آموزش مداوم مربیان به منظور به‌روز نگه‌داشتن دانش فنی و تاکتیکی. مثلاً، برنامه‌های کارآموزی و کارگاه‌های به‌روزرسانی براساس تغییرات تاکتیکی و تکنولوژیک. ب) بهره‌گیری از تکنولوژی و آموزش آنلاین: استفاده از آموزش‌های آنلاین، پلتفرم‌های مجازی و دوره‌های دیجیتال برای افزایش دسترسی و اثربخشی آموزش مربیان. ج) همکاری با دانشگاه‌ها و مؤسسات آکادمیک: همکاری بین فدراسیون‌های فوتبال و دانشگاه‌ها برای توسعه برنامه‌های علمی و عملی آموزش مربیان بود (لیدر^۱، ۲۰۲۲). انگلستان و آلمان، اقدام به تأسیس مراکز برتر آموزش مربیان مانند آکادمی مربیگری FA^۲ کردند که دوره‌های تخصصی و عملی را ارائه می‌دهند. همچنین، این کشورها به همراه کشور برزیل، استانداردهای بین‌المللی فیفا و یوفا را به‌عنوان پایه در آموزش مربیان قرار داده‌اند. این استانداردها شامل دوره‌های مربیگری، مدارک، و الزامات صلاحیت است (جونز^۳ و همکاران، ۲۰۲۴). درمجموع، ایجاد نظام آموزشی منسجم و کارا برای تربیت مربیان در سطح جهانی در کشورهای دنیا اغلب یکی از چالش‌ها و مشکلاتی است که دست‌اندرکاران ورزش با آن درگیرند اما برای این چالش باید چاره‌ای اندیشید زیرا اگر این ضعف برطرف نشود، کیفیت برنامه تربیت ورزشکاران پیشرفته تا حد زیادی تنزل پیدا می‌کند. درست به همان اندازه که پرورش ورزشکاران مهم است، برنامه‌های تربیت و آموزش مربیان نیز باید مهم باشد (زارعی و ارشدحسینی، ۲۰۱۹).

1. Leeder
2. Football Association
3. Jones

در ایران نیز برنامه آموزش مربیان با مشکلاتی اساسی مواجه است. اگرچه مربیان در ابتدا آموزش‌های رسمی مربیگری دریافت می‌کنند اما اغلب آموزش‌ها بر جنبه‌های فنی مربیگری ورزشی (مانند تمرین‌هایی برای توسعه مهارت‌های ورزشی خاص) و نه بر دانش لازم برای انتقال تمرکز می‌کنند. ضمن اینکه آموزش‌ها تداوم ندارد، به نیازهای روز و مقتضیات اجرایی مربیان نیز توجهی نمی‌شود. این رویکرد ضمنی به این معنی نیست که هیچ استراتژی برای آموزش مربیان اجرا نمی‌شود بلکه مربیان ورزشی بیشتر بر ایجاد محیط‌های بهینه تمرکز می‌کنند که در آن ورزشکاران می‌توانند این مهارت‌ها را بدون بحث خاصی درباره قابلیت انتقال بیاموزند (بساطشیر و همکاران، ۲۰۲۲). در ایران، پژوهشی که به‌طور به‌خصوص وضعیت آموزش مربیان را مورد بررسی قرار داده باشد یا پیشنهادی جامع و کاربردی برای بهبود وضعیت آموزش مربیان داده باشد، یافت نشد اما در ادامه به تعدادی از مهم‌ترین تحقیقات این حوزه اشاره شد. در این راستا اصغری و صادقی (۲۰۲۴) به ارائه مدل تأثیر مدیریت دانش و مدیریت استعداد بر عملکرد مربیان فوتبال استان آذربایجان غربی پرداختند. نتایج حاکی از آن بود که مدیریت دانش و مدیریت استعداد بر عملکرد مربیان فوتبال استان آذربایجان غربی تأثیر معنی‌داری دارند. بنابراین در باشگاه‌های فوتبال هرچه کسب، ثبت، انتقال، خلق و کاربرد دانش و در کنار آن نظام جذب، آموزش و حفظ استعدادها در وضعیت بهتری قرار گیرد، به همان میزان عملکرد مربیان نیز بالا می‌رود. همچنین بساطشیر و همکاران (۲۰۲۲) به طراحی الگوی توسعه فردی مربیان فوتبال ایران پرداختند. نتایج نشان داد که شاخص سازمانی، عوامل مدیریتی، اصول فردی، صلاحیت حرفه‌ای، آموزش، ارزیابی، عملکردی، رفتاری، شناختی، نگرشی مهمترین مضامین اصلی توسعه فردی مربیان فوتبال ایران می‌باشند. در جهت توسعه فردی مربیان فوتبال باید به راهبردهایی مانند نیازسنجی آموزشی مربیان و توجه به اصول اساسی و همچنین تهیه محتوای به‌روزرسانی شده آموزشی تمرکز کرد و با استفاده از تنوع برنامه‌های توسعه فردی زمینه‌های لازم برای شکوفایی عملکردی، رفتاری، شناختی و نگرشی را فراهم نمود. نهایتاً عمادی و همکاران (۲۰۱۷) به طراحی نقشه استراتژی آموزشی مربیان فوتبال ایران با رویکردهای BSC و ISM پرداختند. نتایج نشان داد که اهداف توسعه و توانمندسازی مدرسان مربیگری، توسعه هدفمند کنگره‌ها و دوره‌های آموزشی و افزایش تحقیق و توسعه در سطح زیربنایی الگوی ساختاری تفسیری و در منظر رشد و یادگیری

قرار گرفتند. از این رو مسئولان نظام آموزش فدراسیون فوتبال باید جاری سازی و تحقق اهداف قاعده مدل را در اولویت اقدام قرار دهند. می توان اذعان کرد که این نقشه، تسهیل گر پیاده سازی اهداف برای دستیابی به توسعه حرفه مربیگری فوتبال کشور خواهد بود.

نتیجه مطالعات و تحقیقات ذکر شده نشان می دهد که آموزش مربیان فوتبال، نقش حیاتی و کلیدی در توسعه سطح کیفی، عملکرد سازمانی و افزایش موفقیت بین المللی دارد. کشورهای مطرح و توسعه یافته، سال ها پیش به اهمیت این موضوع پی برده و اقدامات مناسبی مانند تدوین استانداردهای بین المللی، ایجاد مراکز تخصصی، توسعه برنامه های آموزش مداوم و بهره گیری از فناوری های نوین، همکاری با دانشگاه ها و اصلاح نظام های صلاحیت و مدارک انجام داده اند. این رویکردها موجب بهبود دانش فنی، مهارت های حرفه ای، توانایی انتقال دانش و توسعه فردی مربیان این کشورها گردید که در نتیجه بر ارتقای سطح ورزشکاران و نتایج تیم ها نیز تأثیر مستقیم گذاشت. در حالی که کشورهای پیشرفته برنامه های منسجم و سیستماتیک ارائه کردند، کشور ایران هیچ اقدام خاصی در این حوزه انجام نداده است و نیازمند اصلاح و بهبود ساختارهای آموزش مربیان و افزایش استراتژی های توسعه مبتنی بر مدیریت دانش، توانمندسازی و توسعه فردی می باشد. عدم تداوم و تمرکز صرف بر جنبه های فنی، ضعف در فرآیند آموزش و نداشتن برنامه جامع، چالش های اصلی محسوب می شوند که باید با سیاست گذاری های مؤثر، تدوین برنامه های به روز و همکاری های علمی و عملی حل شوند تا سطح مربیان و در نتیجه، عملکرد ورزش ملی ارتقا یابد. بنابراین، پژوهش حاضر با هدف آسیب شناسی وضعیت آموزش مربیان حرفه ای فوتبال انجام شد. با توجه به وضع موجود به نظر می رسد انجام این تحقیق بتواند به بهبود نظام آموزش مربیان و ارتقای سطح حرفه ای آنان، افزایش کیفیت آموزش و توسعه مهارت های فنی، تکنیکی و مدیریتی مربیان، ایجاد نظام پایدار و علمی برای تربیت مربیان کارآمد و متخصص، ارتقای سطح فوتبال کشور و کسب نتایج بهتر در رقابت های داخلی و بین المللی و پاسخگویی به نیازهای روز و به روزرسانی برنامه های آموزشی در حوزه مربیگری کمک کند. در نهایت، این پژوهش درصدد پاسخ به این پرسش است که چه آسیب هایی در آموزش مربیان فوتبال حرفه ای وجود دارد؟ و برای به- روز کردن روش های آموزش مربیان و انتقال علم روز دنیا به مربیان تحت امر فدراسیون

فوتبال چه پیشنهاداتی را می‌توان مطرح کرد؟ فدراسیون‌های فوتبال و مسئولان ورزشی کشور (به‌بود استانداردهای مربیگری و ارتقای سطح حرفه‌ای مربیان؛ مربیان فوتبال و کادر فنی: فرصت‌های آموزش بهتر، توسعه مهارت‌ها و افزایش کارایی)، ورزشکاران و تیم‌های ملی و باشگاهی (تأثیر مستقیم آموزش مربیان بر کیفیت عملکرد و نتایج ورزشکاران)، دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزشی مرتبط (توسعه برنامه‌های علمی و عملی آموزش مربیان) و سیاستگذاران ورزشی و مدیران سازمان‌های ذی‌ربط (تصمیم‌گیری براساس داده‌ها و تحلیل‌های پژوهشی برای سیاست‌گذاری‌های مؤثر)، ازجمله افراد و سازمان‌های رسمی هستند که می‌توانند از نتایج این پژوهش استفاده نمایند.

روش‌شناسی پژوهش

این پژوهش از نظر فلسفی، تفسیری و از نظر ماهیت اکتشافی می‌باشد که از روش تحقیق کیفی و از نظریه داده‌بنیاد با رویکرد کلاسیک یا گلزری^۱ (۱۹۹۸) برای نظریه‌پردازی پیرامون پدیده مورد مطالعه استفاده کرده است. این روش زمانی استفاده می‌شود که ادبیات پژوهش پیرامون موضوع از غنای لازم برخوردار نباشد. همچنین هدف ارائه یک نظریه جدید است که تاکنون در جوامع پژوهشی مطرح نشده است. در این پژوهش نیز بنا بر دو دلیل ذکر شده از این روش برای جمع‌آوری و تحلیل داده‌ها استفاده شد. با توجه به هدف تحقیق، جامعه آماری پژوهش شامل تمامی خبرگان، صاحب‌نظران، اندیشمندان و متخصصین حوزه آموزش در فوتبال حرفه‌ای کشور، اعم از کارشناسان و دبیران آموزش فعلی و اسبق فدراسیون و هیئت‌های فوتبال کشور، مدرسين طراز اول فدراسیون (بین‌المللی و AFC)، مربیان حرفه‌ای، باتجربه و بین‌المللی و یا شاغل لیگ برتر و تیم‌های ملی فوتبال کشور، پیشکسوتان فوتبال (بازیکنان و یا مربیان اسبق تیم ملی فوتبال ایران) و درنهایت اساتید دانشگاهی متخصص در حوزه آموزشی فوتبال با رزومه اجرایی و عملی مرتبط بودند که درنهایت ۲۰ نفر از آن‌ها به روش نمونه‌گیری هدفمند تا رسیدن به اشباع نظری به‌عنوان نمونه تحقیق انتخاب شدند. مطابق با نظر صاحبان نظریه داده‌بنیاد، گلزری و استراوس^۲ (۱۹۹۸)، نمونه‌گیری نظری تا زمانی که مقوله‌ها به کفایت نظری برسند ادامه یافت. جایی که داده‌های جدید جمع‌آوری شده با داده‌هایی که قبلاً جمع‌آوری شده بود،

1. Classical or Glazier approach
2. Glaser & Strauss

تفاوتی نداشت و شبیه هم بودند (گلیرز و استراوس، ۱۹۹۸). روش گردآوری داده‌ها در این تحقیق، مصاحبه‌های عمیق نیمه‌ساختاریافته با خبرگان تحقیق بود که براساس نظریه داده‌بنیاد و با رویکرد کلاسیک، کدگذاری و تجزیه و تحلیل شده و درنهایت مدل زمینه‌ای براساس رویکرد کلاسیک گلیرز (۱۹۹۸) طراحی شد. مصاحبه‌ها به صورت عمیق نیمه‌ساختاریافته و با طرح چند سؤال کلی و کلیدی انجام شد و بین سی و پنج دقیقه تا یک ساعت طول کشید و صدای مصاحبه‌شوندگان ضبط شده و بلافاصله بعد از اتمام مصاحبه، مکتوب شد. در ادامه بر مبنای روش داده‌بنیاد، یافته‌های حاصل از مصاحبه براساس کدگذاری‌های باز، محوری و انتخابی تجزیه و تحلیل و نهایی شد. همین‌طور کلیه برگه‌های کدگذاری در بخش مصاحبه به روش روایی صوری و محتوایی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. به همین منظور برگه‌های کدگذاری به تأیید ۴ تن از خبرگان مدیریت ورزشی و همین‌طور تیم تحقیق نیز رسید. در این تحقیق، معیار تأییدپذیری از طریق دقت در انتخاب نمونه‌ها، تلفیق روش‌های گردآوری داده‌ها یعنی مصاحبه‌های نیمه‌ساختاریافته و یادداشت‌برداری، انجام شد. در بخش پایایی نیز از روش توافق کدگذاران با پی‌اسکات ۰/۸۹ که دارای اعتماد بالایی است استفاده شد (کریپندورف^۱، ۲۰۰۴). لازم به ذکر است قابلیت اطمینان به داده‌ها، توسط روش‌های نظام‌مند نظریه‌پردازی داده‌بنیاد در گردآوری، ثبت، تحلیل و تفسیر داده‌ها مورد ملاحظه قرار گرفت (گلیرز و استراوس، ۱۹۹۸). پژوهش حاضر با طی کردن این سه گام اصلی یعنی کدگذاری باز، محوری و انتخابی، اهداف خود را دنبال نمود که در ادامه و در خلال بحث، نحوه کدگذاری در هر یک از گام‌ها تشریح شده است.

یافته‌های پژوهش

اطلاعات مصاحبه‌شوندگان در این تحقیق در جدول ۱ خلاصه شده است.

جدول ۱. اطلاعات مصاحبه‌شوندگان تحقیق

مشارکت‌کنندگان	سن	سطح تحصیلات	پست سازمانی	سابقه شغلی
۱	۴۵	دکتری	دبیر اسبق آموزش هیئت فوتبال	۱۵ سال
۲	۴۰	فوق‌لیسانس	مدرس فوتبال	۱۰ سال

1. Krippendorff

مشارکت کنندگان	سن	سطح تحصیلات	پست سازمانی	سابقه شغلی
۳	۴۵	لیسانس	پیشکسوت فوتبال	۱۹ سال
۴	۴۳	لیسانس	دبیر اسبق آموزش فدراسیون فوتبال	۱۵ سال
۵	۶۱	دکتری	مربی بین المللی	۳۵ سال
۶	۴۳	فوق لیسانس	عضو هیئت علمی، مربی حرفه ای	۲۰ سال
۷	۵۱	دکتری	عضو هیئت علمی و مدرس فوتبال	۲۸ سال
۸	۴۴	فوق لیسانس	مربی و بازیکن اسبق تیم ملی	۱۵ سال
۹	۴۱	لیسانس	کارشناس آموزش هیئت فوتبال	۲۰ سال
۱۰	۴۱	فوق لیسانس	کارشناس آموزش هیئت فوتبال	۲۰ سال
۱۱	۴۵	لیسانس	مربی با سابقه فوتبال	۲۲ سال
۱۲	۳۹	لیسانس	مدرس و بازیکن اسبق تیم ملی	۳۲ سال
۱۳	۴۱	دکتری	رئیس کمیته آموزش فدراسیون فوتبال ایران	۳۰ سال
۱۴	۴۳	فوق لیسانس	مدرس AFC	۱۷ سال
۱۵	۵۲	لیسانس	مربی A آسیا	۲۳ سال
۱۶	۳۲	فوق لیسانس	کارشناس اسبق هیئت فوتبال شهرستان	۲۳ سال
۱۷	۴۴	دکتری	عضو هیئت علمی و مربی فوتبال	۴۰ سال
۱۸	۵۶	دکتری	عضو هیئت علمی و مربی فوتبال	۴۰ سال
۱۹	۴۱	لیسانس	مربی لیگ برتر	۳۲ سال
۲۰	۴۵	دکتری	استاد دانشگاه و مدرس بین المللی	۲۴ سال

مأخذ: یافته های پژوهش

جدول ۱ اطلاعات مصاحبه شوندگان تحقیق را نشان داد. خبرگان تحقیق تعداد ۲۰ نفر، با تحصیلات لیسانس تا دکتری، میانگین سنی ۴۴/۶ سال و میانگین سابقه شغلی ۲۴ سال بودند.

جدول ۲. عوامل مرتبط با کدگذاری (باز، محوری و انتخابی) تحقیق

فراوانی	کد مصاحبه شوندگان	کدگذاری باز	کدگذاری انتخابی	کدگذاری محوری
۲	Q11, Q18	عدم توجه به تنوع روش های آموزشی	نگاه تک بعدی مربیان به امر	آسیب های
۲	Q11, Q15	عدم پذیرش انتقاد و بازخورد	مربیکری در فوتبال	فردی مربیان

کدگذاری محوری	کدگذاری انتخابی	کدگذاری باز	کد مصاحبه‌شوندگان	فراوانی
برنامه‌ریزی و ساماندهی آموزشی	نگرش‌های نامطلوب آموزشی در مربیان فوتبال	ضعف در مدیریت استرس	Q11,Q12	۲
		کمبود انگیزه برای یادگیری	Q1,Q20	۲
		کمبود توجه به نیازهای یادگیرندگان	Q15,Q18	۲
		کمبود اعتمادبه‌نفس در تدریس	Q11,Q15,Q18	۳
		ضعف در تعیین اهداف مشخص آموزشی	Q12	۱
	برنامه‌ریزی جامع و مدون (راهنمایی) در کمیته آموزش فدراسیون فوتبال	عدم تخصیص منابع کافی	Q2,Q18	۲
		ضعف در ارزیابی و بازنگری برنامه‌ها	Q11,Q18	۲
		توجه بسیار پایین به کیفیت آموزش	Q1,Q9	۲
		ضعف در ارزیابی مستمر مربیان	Q5,Q8	۲
		عدم حمایت از مربیان با کیفیت	Q6,Q8	۲
آسیب‌های ساختاری	ضعف در زیرساخت‌های مناسب آموزشی	امکانات آموزشی بسیار ضعیف	Q1,Q8	۲
		دسترسی دشوار به منابع آموزشی	Q8,Q9,Q11	۳
		عدم حمایت از پروژه‌های زیرساختی	Q9,Q11,Q16,Q18,Q20	۵
	نبود نظام مدیریت دانش در کمیته آموزش فدراسیون فوتبال و شهرستان‌ها	عدم ثبت و نگهداری اطلاعات مربیان	Q2,Q4,Q7	۳
		تبادل بسیار ضعیف اطلاعات بین مربیان	Q1,Q8,Q9	۳
		استفاده کم از تجربیات گذشته	Q12,Q15,Q18	۳

کدگذاری محوری	کدگذاری انتخابی	کدگذاری باز	کد مصاحبه‌شوندگان	فراوانی
بازاریابی و تبلیغات	تبلیغات و اطلاع‌رسانی ضعیف آموزشی	استفاده ضعیف از رسانه‌های اجتماعی	Q3,Q5,Q8,Q12	۴
		ضعف برگزاری در کمپین‌های آموزشی	Q2,Q17,Q20	۳
		عدم جذب مخاطبان هدف	Q3,Q6,Q10,Q12,Q14,Q18	۶
	عدم حمایت از مربیان بومی در شهرستان‌ها	عدم معرفی مربیان محلی	Q1,Q9,Q13	۳
		عدم ایجاد فرصت‌های شغلی برای مربیان بومی	Q3,Q14,Q20	۳
		عدم توجه به نیازهای محلی	Q3,Q8,Q16	۳
	ضعف در پرورش مدرسان حرفه‌ای و کارآزموده	عدم برگزاری دوره‌های آموزشی برای مدرسان	Q10,Q12,Q17	۳
		ضعف جذب در مدرسان با تجربه	Q13,Q16,Q20	۳
		حمایت ضعیف از مدرسان جوان	Q6,Q13	۲
سرمایه انسانی	عدم شایسته‌سالاری در کمیته آموزش فدراسیون فوتبال	عدم توجه به شایستگی‌های فردی	Q7,Q9,Q11,Q13	۴
		عدم ارزیابی عملکرد	Q1,Q5,Q10	۳
		عدم ایجاد فرصت‌های برابر	Q3,Q8,Q15	۳
	ضعف در معرفی مربیان خبره به تیم‌های لیگ برتر و لیگ کشور	عدم وجود پایگاه داده مربیان خبره	Q5,Q9,Q13	۳
		ضعف ارتباط میان مربیان و تیم‌ها	Q9,Q10,Q13	۳
نظام توسعه	نبود نظام ارتقا و پرورش در کمیته آموزش فدراسیون فوتبال	حمایت ناکافی از مربیان موفق	Q1,Q12,Q16,Q20	۴
		نبود مسیر شغلی مشخص	Q13,Q16	۲
		ضعف در ارزیابی عملکرد مربیان	Q16,Q20	۲

کدگذاری محوری	کدگذاری انتخابی	کدگذاری باز	کد مصاحبه‌شوندگان	فراوانی
محتوای آموزشی	نبود طرح درس استاندارد در بخش آموزش مربیان	توجه پایین به نیازهای آموزشی مربیان	Q16,Q19	۲
		ضعف در الگوهای آموزشی مشخص	Q1,Q5,Q9,Q13	۴
		توجه کم به نیازهای یادگیرندگان	Q3,Q10,Q14,Q20	۴
		عدم ارزیابی مستمر محتوای آموزشی	Q5,Q7,Q11	۳
		عدم هماهنگی بین دوره‌های آموزشی	Q9,Q13,Q15,Q17,Q20	۵
		عدم توجه به نیازهای مختلف مربیان	Q4,Q13,Q19	۳
		نبود منابع مشترک	Q18,Q20	۲
		ضعف در جذب مربیان برای شرکت در کارگاه‌ها	Q16,Q17,Q20	۳
		توجه بسیار ضعیف به نیازهای عملی مربیان	Q10,Q16	۲
		ضعف در برگزاری کارگاه‌های تخصصی	Q2,Q7,Q10	۳
رویدادهای آموزشی	ضعف در برگزاری ورکشاپ‌ها و کارگاه‌های کاربردی و عملی برای مربیان	ضعف در دعوت از کارشناسان بین‌المللی	Q13,Q14	۲
		توجه ناکافی به موضوعات روز	Q1,Q19	۲
		عدم برقراری ارتباطات بین‌المللی	Q3,Q15,Q20	۳
		ضعف در استفاده از نظرات کارشناسان	Q3,Q10,Q13,Q14,Q17,Q19	۶
		عدم برگزاری جلسات مشاوره‌ای	Q8,Q9	۲
		توجه کم به تجربیات مربیان	Q6,Q15,Q19	۳
		استفاده ناکافی از عدم دعوت از	Q1,Q16	۲
		نبود اتاق فکر آموزشی در کمیته‌های آموزش فوتبال		
نظام مشاوره	کمیته‌های آموزش فوتبال	ضعف در استفاده از نظرات کارشناسان	Q3,Q10,Q13,Q14,Q17,Q19	۶
		عدم برگزاری جلسات مشاوره‌ای	Q8,Q9	۲
		توجه کم به تجربیات مربیان	Q6,Q15,Q19	۳
		استفاده ناکافی از عدم دعوت از	Q1,Q16	۲

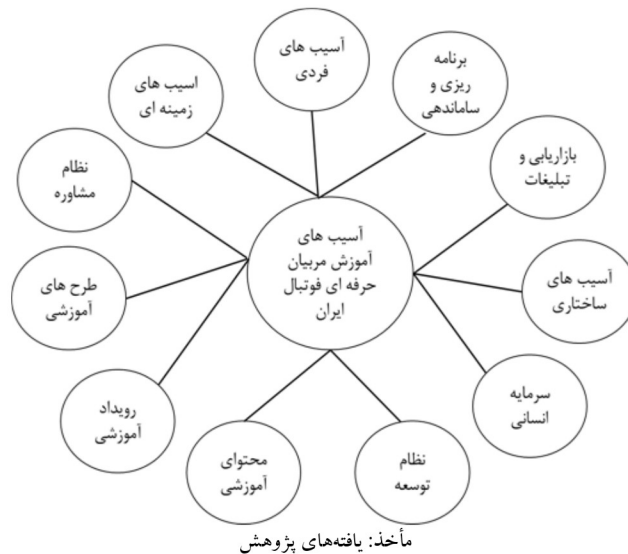
کدگذاری محوری	کدگذاری انتخابی	کدگذاری باز	کد مصاحبه‌شوندگان	فراوانی
	بزرگان و پیشکسوتان در بخش آموزش	تجربیات گذشته		
		عدم برگزاری نشست‌های مشترک	Q1,Q5,Q16	۳
		ضعف توجه به نظرات پیشکسوتان	Q2,Q16,Q20	۳
		کم‌توجهی به اهمیت آموزش	Q12,Q19,Q20	۳
آسیب‌های زمینه‌ای	مناسب گرایش به آموزش در مربیان فوتبال	عدم برگزاری برنامه‌های آگاهی‌بخشی	Q13,Q14,Q20	۳
		عدم جذب مربیان جوان	Q2,Q17	۲
		ضعف در تولید محتوای آموزشی جذاب	Q9,Q17,Q20	۳
		کمبود توجه کافی به نیازهای مخاطبان	Q1,Q16	۲
	ضعف در استفاده صحیح از رسانه در گسترش طرح‌های آموزشی	ضعف در استفاده از فناوری‌های نوین	Q10,Q17,Q19	۳
		ضعف در استفاده از روش‌های نوین آموزشی	Q6,Q15,Q20	۳
		عدم توجه کافی به نیازهای یادگیرندگان	Q12,Q18,Q20	۳
		ضعف در برگزاری دوره‌های متنوع	Q13,Q17,Q18,Q20	۴
طرح‌های آموزشی	نبود کتابخانه‌های فیزیکی و آنلاین برای مربیان فوتبال	دسترسی ضعیف به منابع علمی	Q12,Q16	۲
		نبود کتابخانه‌های تخصصی	Q20	۱
		توجه بسیار ضعیف به نیازهای آموزشی مربیان	Q1,Q15,Q17,Q19	۴

مأخذ: یافته‌های پژوهش

در جدول ۲ نتایج مصاحبه‌ها و همچنین کدگذاری‌های باز، محوری و انتخابی که نتایج نهایی تحقیق نیز به‌شمار می‌روند، نشان داده شده است. نتایج حاکی از آن بودند که

مهم‌ترین آسیب‌های آموزشی مربیان حرفه‌ای فوتبال ایران در ۱۱ محور کلی آسیب‌های فردی مربیان (نگاه تک‌بعدی مربیان به امر مربیگری در فوتبال و نگرش‌های نامطلوب آموزشی در مربیان فوتبال)، برنامه‌ریزی و ساماندهی آموزشی (نقص در برنامه‌ریزی جامع و مدون (راهبردی) در کمیته آموزش فدراسیون فوتبال و اتکا به کمیت مربیان به جای کیفیت)، آسیب‌های ساختاری (نبود زیرساخت‌های مناسب آموزشی و نبود نظام مدیریت دانش در کمیته آموزش فدراسیون فوتبال و شهرستان‌ها)، بازاریابی و تبلیغات (تبلیغات و اطلاع‌رسانی ضعیف آموزشی و عدم حمایت از مربیان بومی در شهرستان‌ها)، سرمایه انسانی (عدم‌پرورش مدرسان حرفه‌ای و کارآزموده و عدم‌شایسته‌سالاری در کمیته آموزش فدراسیون فوتبال)، نظام توسعه (فقدان معرفی مربیان خبره به تیم‌های لیگ برتر و لیگ کشور و نبود نظام ارتقا و پرورش در کمیته آموزش فدراسیون فوتبال)، محتوای آموزشی (نبود طرح درس استاندارد در بخش آموزش مربیان و نبود یکپارچگی و انسجام در محتواهای آموزشی)، رویدادهای آموزشی (عدم‌برگزاری همایش‌های تخصصی ملی و فراملی فوتبال)، کاربردی و عملی برای مربیان و عدم‌برگزاری همایش‌های تخصصی ملی و فراملی فوتبال)، نظام مشاوره (نبود اتاق فکر آموزشی در کمیته‌های آموزش فوتبال و عدم‌دعوت از بزرگان و پیشکسوتان در بخش آموزش)، آسیب‌های زمینه‌ای (نبود فرهنگ‌سازی مناسب گرایش به آموزش در مربیان فوتبال و عدم‌استفاده درست از رسانه در گسترش طرح‌های آموزشی) و طرح‌های آموزشی (نبود تنوع و جذابیت در آموزش مربیان فوتبال و نبود کتابخانه‌های فیزیکی و آنلاین برای مربیان فوتبال) و در قالب ۶۶ کد باز، قرار گرفت.

شکل ۱. مدل نظری آسیب‌شناسی وضعیت آموزش مربیان حرفه‌ای فوتبال ایران

بحث و نتیجه‌گیری

نتایج این پژوهش نشان داد که مهم‌ترین آسیب‌های آموزش مربیان حرفه‌ای فوتبال در ایران در ۱۱ مقوله محوری آسیب‌های فردی مربیان، آسیب‌های ساختاری، آسیب‌های زمینه‌ای، برنامه‌ریزی و ساماندهی آموزشی، بازاریابی و تبلیغات، سرمایه انسانی، نظام توسعه، محتوای آموزشی، رویدادهای آموزشی، نظام مشاوره و طرح‌های آموزشی دسته‌بندی می‌شوند.

نتایج نشان داد که یکی از آسیب‌های مهم و محوری آموزش مربیان حرفه‌ای فوتبال در ایران، آسیب‌های فردی مربیان می‌باشد. این آسیب به نگاه تک‌بعدی مربیان به امر مربیگری در فوتبال و نگرش‌های نامطلوب آموزشی در مربیان فوتبال ایران اشاره دارد. بر همین اساس پیشنهاد می‌شود تا کمیته آموزش فدراسیون با ایجاد تنوع در روش‌های آموزشی مربیان، اعتماد به نفس مربیان در تدریس را افزایش داده و به نیازهای یادگیرندگان نیز توجه داشته باشد. همچنین با برگزاری کلاس‌های ویژه روانشناسی برای مربیان ظرفیت انتقاد و بازخورد را در آن‌ها بالا برده و مدیریت استرس را به آن‌ها آموزش داد. این یافته‌ها با نتایج پژوهش‌های پیشین همخوانی دارد. به عنوان مثال، گرینبورگ (۲۰۱۷) بر اهمیت منابع

مختلف یادگیری مربیان ورزشی از جمله دوره‌های رسمی آموزشی، تجارب مربیگری، تجارب ورزشکاری و تعامل با مربیان دیگر تأکید کرده است. همچنین آرایا و همکاران (۲۰۱۵) بر توسعه دانش حرفه‌ای، بین فردی و درون فردی مربیان از طریق برنامه‌های آموزشی تأکید داشته‌اند. این موضوع نشان می‌دهد که مربیان فوتبال در ایران نیاز به تغییر نگرش و گسترش دیدگاه خود نسبت به مربیگری و آموزش دارند.

همچنین نتایج نشان داد که آسیب برنامه‌ریزی و ساماندهی آموزشی، یکی دیگر از آسیب‌های مهم و محوری آموزش مربیان حرفه‌ای فوتبال در ایران می‌باشد. این آسیب به نقص در برنامه‌ریزی جامع و مدون (راهبردی) در کمیته آموزش فدراسیون فوتبال اشاره و اتکا به کمیت مربیان به جای کیفیت در آنان دارد. بر همین اساس پیشنهاد می‌شود تا کمیته آموزش فدراسیون فوتبال ابتدا اهداف مشخص آموزشی را تعیین کرده و به‌طور منظم آن‌ها را مورد ارزیابی و بازنگری قرار دهد. سپس با تخصیص منابع کافی، کیفیت آموزش مربیان را افزایش دهد و ضمن ارزیابی مستمر مربیان از مربیان باکیفیت حمایت کند. این یافته‌ها با نتایج پژوهش دوسانتوس^۱ (۲۰۱۹) همخوانی دارد که بر اهمیت وجود اصول، چشم‌انداز، مأموریت و اهداف مشخص در برنامه‌های آموزشی مربیان تأکید کرده است. همچنین با یافته‌های بخشنده و همکاران (۲۰۱۴) مبنی بر اهمیت ارزیابی اثربخشی دوره‌های آموزشی مربیگری همسو است. این موضوع نشان می‌دهد که فدراسیون فوتبال ایران نیاز به تدوین یک برنامه جامع و راهبردی برای آموزش مربیان دارد که بر کیفیت آموزش تمرکز داشته باشد.

نتایج حاصل از مصاحبه با خبرگان حاکی از آن بود که آسیب‌های ساختاری، یکی دیگر از آسیب‌های مهم و محوری آموزش مربیان حرفه‌ای فوتبال در ایران می‌باشد. در بخش آسیب‌های ساختاری، ضعف در زیرساخت‌های مناسب آموزشی و نبود نظام مدیریت دانش در کمیته آموزش فدراسیون فوتبال و شهرستان‌ها به‌عنوان دو چالش اصلی شناسایی شدند. بر همین اساس پیشنهاد می‌شود تا کمیته آموزش فدراسیون فوتبال در ابتدا با طراحی نظام جامع اطلاعاتی مربیان، تمامی اطلاعات لازم مربوط به آنان را ثبت و نگهداری کند. همچنین لازم است تا از جدیدترین اپلیکیشن‌ها و برنامه‌های آموزشی، جهت آموزش و ایجاد ارتباط بین مربیان بهره گرفت. لازم است تا در این برنامه‌ها

1. Dos Santos

تجربیات مربیان در تمامی موضوعات به اشتراک گذاشته شود و به مربیان اجازه دسترسی به منابع آموزشی مهم داده شود. این یافته‌ها با نتایج پژوهش چامپولینی و همکاران (۲۰۱۹) همخوانی دارد که بر اهمیت استفاده از فناوری و پلتفرم‌های آنلاین در برنامه‌های آموزشی مربیان تأکید کرده‌اند. همچنین با یافته‌های گریته^۱ و همکاران (۲۰۱۳) مبنی بر اهمیت ثبت و استفاده از تجارب مربیان موفق همسو است. این موضوع نشان می‌دهد که فدراسیون فوتبال ایران نیاز به سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌های آموزشی و ایجاد یک نظام مدیریت دانش کارآمد دارد.

همچنین یافته‌ها نشان داد که آسیب در زمینه بازاریابی و تبلیغات، یکی دیگر از آسیب‌های مهم و محوری آموزش مربیان حرفه‌ای فوتبال در ایران می‌باشد. این آسیب به تبلیغات و اطلاع‌رسانی ضعیف آموزشی و عدم حمایت از مربیان بومی در شهرستان‌ها اشاره دارد. بر همین اساس پیشنهاد می‌شود تا کمیته آموزش فدراسیون با بهره‌گیری صحیح از رسانه‌های اجتماعی در برگزاری کمپین‌های آموزشی خود با جذب حداکثری مخاطب هدف استفاده کند. ضمن اینکه می‌تواند در این برنامه‌ها و لایوها، به معرفی مربیان محلی مورد تأیید پرداخته و فرصت‌های شغلی مناسبی برای آنان ایجاد کند. این یافته‌ها با نتایج پژوهش دوسانتوس (۲۰۱۹) همخوانی دارد که بر اهمیت مشخص کردن مخاطبان هدف و فرآیند انتخاب کاندیداهای شرکت در دوره‌های آموزشی تأکید کرده است. این موضوع نشان می‌دهد که فدراسیون فوتبال ایران نیاز به بهبود استراتژی‌های بازاریابی و تبلیغات خود برای جذب و حمایت از مربیان، به‌ویژه در سطح محلی دارد.

همچنین نتایج نشان داد که آسیب سرمایه انسانی، یکی دیگر از آسیب‌های مهم و محوری آموزش مربیان حرفه‌ای فوتبال در ایران می‌باشد. در این بخش، ضعف در پرورش مدرسان حرفه‌ای و کارآزموده و عدم شایسته‌سالاری در کمیته آموزش فدراسیون فوتبال به‌عنوان دو چالش اصلی شناسایی شدند. این یافته‌ها با نتایج پژوهش آرایا و همکاران (۲۰۱۵) همخوانی دارد که بر اهمیت توسعه دانش حرفه‌ای مربیان تأکید کرده‌اند. همچنین با یافته‌های گریته و همکاران (۲۰۱۳) مبنی بر اهمیت مراحل مختلف رشد حرفه‌ای مربیان همسو است. این موضوع نشان می‌دهد که فدراسیون فوتبال ایران نیاز به ایجاد یک نظام جامع برای پرورش و ارتقای مدرسان و مربیان براساس شایستگی‌های فردی دارد.

به باور خبرگان تحقیق، آسیب در زمینه نظام توسعه، یکی دیگر از آسیب‌های مهم و محوری آموزش مربیان حرفه‌ای فوتبال در ایران می‌باشد. ضعف در معرفی مربیان خبره به تیم‌های لیگ برتر و لیگ کشور و نبود نظام ارتقا و پرورش در کمیته آموزش فدراسیون فوتبال دو چالش اصلی در این خصوص هستند. این یافته‌ها با نتایج پژوهش‌گری و همکاران (۲۰۱۳) همخوانی دارد که بر اهمیت مراحل مختلف رشد حرفه‌ای مربیان از جمله دستیاری و سرمربیگری تأکید کرده‌اند. این موضوع نشان می‌دهد که فدراسیون فوتبال ایران نیاز به ایجاد یک نظام جامع برای شناسایی، معرفی و ارتقای مربیان خبره دارد. در بخش محتوای آموزشی، نبود طرح درس استاندارد در بخش آموزش مربیان و نبود یکپارچگی و انسجام در محتواهای آموزشی به عنوان دو چالش اصلی شناسایی شدند. این یافته‌ها با نتایج پژوهش دوسانتوس (۲۰۱۹) همخوانی دارد که بر اهمیت محتوای دوره، شکل دوره و روش‌های ارزیابی در برنامه‌های آموزشی مربیان تأکید کرده است. همچنین با یافته‌های چامپولینی و همکاران (۲۰۱۹) مبنی بر اهمیت استراتژی‌های آموزشی مبتنی بر حل مسئله همسو است. این موضوع نشان می‌دهد که فدراسیون فوتبال ایران نیاز به تدوین یک طرح درس استاندارد و یکپارچه برای آموزش مربیان دارد.

یافته‌ها همچنین نشان داد که آسیب در زمینه رویدادهای آموزشی، یکی دیگر از آسیب‌های مهم و محوری آموزش مربیان حرفه‌ای فوتبال در ایران می‌باشد. ضعف در برگزاری ورکشاپ‌ها و کارگاه‌های کاربردی و عملی برای مربیان و ضعف در برگزاری همایش‌های تخصصی ملی و فراملی فوتبال به عنوان دو چالش اصلی شناسایی شدند. این یافته‌ها با نتایج پژوهش توزتو و همکاران (۲۰۱۹) همخوانی دارد که بر اهمیت جلسات و ملاقات‌ها در توسعه مربیان تأکید کرده‌اند. همچنین با یافته‌های گرینبرگ (۲۰۱۷) مبنی بر اهمیت تعامل با مربیان دیگر در یادگیری مربیان همسو است. این موضوع نشان می‌دهد که فدراسیون فوتبال ایران نیاز به برگزاری رویدادهای آموزشی متنوع و کاربردی برای مربیان دارد.

همچنین نتایج حاکی از آن بود که آسیب در بخش نظام مشاوره، یکی دیگر از آسیب‌های مهم و محوری آموزش مربیان حرفه‌ای فوتبال در ایران می‌باشد. این آسیب به نبود اتاق فکر آموزشی در کمیته‌های آموزش فوتبال و عدم دعوت از بزرگان و پیشکسوتان در بخش آموزش اشاره دارد. این یافته‌ها با نتایج پژوهش‌گری و همکاران (۲۰۱۳)

همخوانی دارد که بر اهمیت استفاده از تجارب مربیان موفق در توسعه مربیان جدید تأکید کرده‌اند. این موضوع نشان می‌دهد که فدراسیون فوتبال ایران نیاز به ایجاد یک نظام مشاوره کارآمد با استفاده از تجربیات مربیان موفق و پیشکسوتان دارد. در زمینه آسیب‌های زمینه‌ای، نبود فرهنگ‌سازی مناسب گرایش به آموزش در مربیان فوتبال و عدم استفاده درست از رسانه در گسترش طرح‌های آموزشی به عنوان دو چالش اصلی شناسایی شدند. این یافته‌ها با نتایج پژوهش چامپولینی و همکاران (۲۰۱۹) همخوانی دارد که بر اهمیت استفاده از فناوری و پلتفرم‌های آنلاین در برنامه‌های آموزشی مربیان تأکید کرده‌اند. این موضوع نشان می‌دهد که فدراسیون فوتبال ایران نیاز به ایجاد یک فرهنگ یادگیری مداوم در میان مربیان و استفاده مؤثر از رسانه‌ها برای گسترش آموزش دارد.

به عقیده خبرگان تحقیق، آسیب در بخش طرح‌های آموزشی، یکی دیگر از آسیب‌های مهم و محوری آموزش مربیان حرفه‌ای فوتبال در ایران می‌باشد. این آسیب به ضعف در تنوع و جذابیت در آموزش مربیان فوتبال و نبود کتابخانه‌های فیزیکی و آنلاین برای مربیان فوتبال اشاره دارد. این یافته‌ها با نتایج پژوهش گرینبرگ (۲۰۱۷) همخوانی دارد که بر اهمیت منابع مختلف یادگیری از جمله اینترنت و دانشگاه تأکید کرده است. همچنین با یافته‌های چامپولینی و همکاران (۲۰۱۹) مبنی بر اهمیت استراتژی‌های آموزشی متنوع همسو است. این موضوع نشان می‌دهد که فدراسیون فوتبال ایران نیاز به ایجاد طرح‌های آموزشی متنوع و جذاب و فراهم کردن منابع آموزشی غنی برای مربیان دارد. این یافته‌ها در مجموع نشان می‌دهند که آموزش مربیان حرفه‌ای فوتبال در ایران با چالش‌های متعددی روبه‌رو است که نیاز به توجه جدی و اقدامات اصلاحی دارند. این چالش‌ها از سطح فردی مربیان تا سطح ساختاری و سازمانی فدراسیون فوتبال را دربر می‌گیرند.

همچنین یافته‌ها نشان داد که آسیب در محتوای آموزشی، یکی دیگر از آسیب‌های مهم و محوری آموزش مربیان حرفه‌ای فوتبال در ایران می‌باشد. این آسیب به نبود نظام ارتقا و پرورش در کمیته آموزش فدراسیون فوتبال و نبود طرح درس استاندارد در بخش آموزش مربیان اشاره دارد. این موضوع با یافته‌های پژوهش‌های پیشین از جمله گرینبرگ (۲۰۱۷) و آرایا و همکاران (۲۰۱۵) همخوانی دارد که بر اهمیت دروس آموزشی مربیان از طریق یک نظام آموزشی مشخص در کمیته آموزش فوتبال تأکید داشته‌اند.

نهایتاً نتایج نشان داد که آسیب‌های زمینه‌ای، یکی دیگر از آسیب‌های مهم و محوری آموزش مربیان حرفه‌ای فوتبال در ایران می‌باشد. منظور از آسیب‌های زمینه‌ای، عدم دعوت از بزرگان و پیشکسوتان در بخش آموزش و نبود فرهنگ‌سازی مناسب گرایش به آموزش در مربیان فوتبال می‌باشد. این یافته با نتایج پژوهش دوسانتوس (۲۰۱۹) و چامپولینی و همکاران (۲۰۱۹) همخوانی دارد که بر اهمیت ایجاد علاقه به یادگیری در مربیان و استفاده از مربیان پیشکسوت در امر آموزش تأکید کرده‌اند.

یکی از نکات مهمی که در این پژوهش مشخص شد، اهمیت ایجاد یک مسیر شغلی مشخص و نظام ارتقا برای مربیان است. این موضوع با یافته‌های پژوهش گریته و همکاران (۲۰۱۳) همخوانی دارد که بر اهمیت مراحل مختلف رشد حرفه‌ای مربیان تأکید کرده‌اند. فدراسیون فوتبال ایران می‌تواند با ایجاد یک نظام جامع ارزیابی و ارتقای مربیان، انگیزه لازم برای یادگیری و پیشرفت مداوم را در مربیان ایجاد کند. همچنین، نتایج این پژوهش بر اهمیت توجه به نیازهای محلی و حمایت از مربیان بومی تأکید دارد. این موضوع می‌تواند به توسعه متوازن فوتبال در سراسر کشور کمک کند و فرصت‌های برابری برای رشد و پیشرفت مربیان در همه مناطق فراهم کند. یکی دیگر از نکات مهم که در این پژوهش مشخص شد، نیاز به ایجاد ارتباط بیشتر بین آموزش مربیان و نیازهای واقعی تیم‌های فوتبال است. این موضوع می‌تواند از طریق همکاری نزدیک‌تر بین کمیته آموزش فدراسیون فوتبال و باشگاه‌های فوتبال محقق شود.

درنهایت، این پژوهش نشان می‌دهد که مربیان حرفه‌ای فوتبال کشور با چالش‌ها و آسیب‌های متعددی در سطوح فردی، ساختاری، زمینه‌ای، سازمانی، آموزشی، فرهنگی و تبلیغاتی مواجه هستند. در سطح فردی، مهم‌ترین آسیب‌های مربیان شامل نگرش تک‌بعدی به امر آموزش و نگرش‌های نامطلوب آموزشی می‌باشد که درنهایت منجر به کم‌توجهی به توسعه شخصی، ضعف در برنامه‌ریزی، ساماندهی، ارزیابی و تنوع روش‌های آموزشی و پدیدار شدن مشکلات روانشناختی متعدد مانند ضعف در اعتماد به نفس، مدیریت استرس و عدم پذیرش انتقاد و بازخورد می‌گردد. در بخش ساختاری نیز، ضعف در زیرساخت‌های مناسب آموزشی و نبود نظام مدیریت دانش در کمیته آموزش فدراسیون فوتبال و شهرستان‌ها یعنی امکانات آموزشی بسیار ضعیف، دسترسی دشوار به منابع آموزشی، عدم حمایت از پروژه‌های زیرساختی، عدم ثبت و نگهداری اطلاعات مربیان، تبادل بسیار

ضعیف اطلاعات بین مربیان و استفاده کم از تجربیات گذشته، منجر به بروز آسیب‌هایی شده است که از ساختار ضعیف فدراسیون و وزارت ورزش نشأت می‌گیرند. دیگر آسیب‌های آموزش مربیان که در سایر سطوح احصا شده نیز نشأت گرفته از ضعف‌ها و مشکلات همین دو سازمان‌های متولی می‌باشد که شامل ضعف در نظام بازاریابی و تبلیغات، کمبود منابع انسانی حرفه‌ای، عدم شایسته‌سالاری، نبود نظام منسجم و استاندارد برای ارتقا و معرفی مربیان، ضعف در تهیه محتوای آموزشی یکپارچه و متنوع، کم‌توجهی به برگزاری منظم رویدادهای آموزشی، ضعف در بهره‌گیری از پیشکسوتان و نبود نظام مشاوره اثربخش، ضعف در فرهنگ‌سازی آموزش مربیان، فقدان امکانات و فناوری‌های نوین، عدم حمایت از مربیان بومی و برنامه‌های آموزش جذاب و متنوع می‌باشد و منجر به پایین آمدن کیفیت و کارایی آموزش مربیان در فوتبال حرفه‌ای ایران شده است. لذا، بهبود وضعیت آموزش مربیان حرفه‌ای فوتبال در ایران نیازمند یک تلاش جمعی و همکاری بین تمام ذینفعان از جمله فدراسیون فوتبال، دفتر آموزش و استعدادیابی وزارت ورزش و جوانان، باشگاه‌های حرفه‌ای فوتبال، مربیان، دانشگاه‌ها و متخصصان آموزشی است. تنها با چنین رویکرد جامع و مشارکتی می‌توان به ارتقای سطح مربیگری فوتبال در ایران و در نتیجه، بهبود کیفیت فوتبال کشور دست یافت.

با توجه به این یافته‌ها، پیشنهاد می‌شود فدراسیون فوتبال و کمیته‌های آموزش در سطح ملی و استانی ضمن تدوین و به‌روزرسانی منظم برنامه آموزش جامع مربیان، اقدامات عملی در زمینه‌های زیر انجام دهند:

- نخست لازم است تا تحولی عظیم در ساختار آموزشی سازمان‌های متولی صورت پذیرد. برای این امر باید ابتدا زیرساخت‌های آموزشی را ارتقا بخشید و در ادامه با بهره‌گیری از نیروی انسانی خبره در امر آموزش، یعنی مدرسان و مربیان مطرح بین‌المللی و همچنین پیشکسوتان، کیفیت آموزش مربیان فوتبال را ارتقا داد. همچنین با برگزاری دوره‌های متعدد با سرفصل‌های آموزشی به‌روز شده و کاربردی، مربیان را ملزم به ارتقا و به‌روزرسانی دانش خود نمود.
- در مرحله بعد لازم است نظام جامع مدیریت و ارزیابی مربیان بر پایه شاخص‌های شایستگی و مهارت‌های آموزشی و اجرایی انجام پذیرد و از مربیان شایسته و پرتلاش که در امر گذراندن آموزش به شکل مستمر حضور داشته و تلاش

کرده‌اند، تقدیر به عمل آید و در سطوح حرفه‌ای و حتی رده‌های ملی از آن‌ها استفاده شود. سپس، با بهره‌گیری از فناوری‌های نوین مانند اپلیکیشن‌های مختلف و کتابخانه‌های تخصصی آنلاین، آموزش‌ها را با رویکردی جدید، متنوع و مبتنی بر نیازهای محلی ارائه داد و برای مربیان امکان دسترسی به مطالب و منابع جدید آموزشی را تسهیل نمود. در ادامه نیز، با برگزاری کارگاه‌ها، همایش‌ها و ورکشاپ‌ها، مهارت‌های عملی و کاربردی مربیان را افزایش داد.

- همچنین لازم است از مربیان، به‌ویژه مربیان بومی حمایت شود. برای این امر می‌توان مربیان برتر و مستعد بومی را شناسایی کرده و ضمن تقدیر و معرفی به باشگاه‌ها، از آن‌ها در امر تبادل دانش و تجربیات بهره‌مند شد. برای تحقق این هدف باید شبکه‌ای از همکاری و تبادل تجربیات بین پیشکسوتان و مربیان موفق با سایر مربیان برقرار نمود.

- در نهایت، فرهنگ یادگیری مستمر باید از طریق فرهنگ‌سازی، برگزاری کلاس‌های متنوع آموزشی با سرفصل‌های به‌روز شده و تبلیغات و بازاریابی صحیح ترویج داده شود و مسیر شغلی مشخص و نظام‌مند برای مربیان حرفه‌ای فوتبال ترسیم گردد.

این اقدامات می‌تواند نقش مؤثری در ارتقای کیفیت آموزش، نوآوری و انسجام نظام مربیگری در فوتبال ایران ایفا کند و به توسعه پایدار و متوازن فوتبال کشور کمک نماید. در پایان، باید تأکید کرد که بهبود وضعیت آموزش مربیان فوتبال در ایران یک فرآیند مداوم و بلندمدت است که نیازمند تعهد، سرمایه‌گذاری و پیگیری مستمر است. با این حال، با توجه به نقش حیاتی مربیان در موفقیت فوتبال کشور، این تلاش‌ها می‌تواند نتایج ارزشمندی برای آینده فوتبال ایران به همراه داشته باشد.

تقدیر و تشکر

از تمامی افراد و مؤسسه آموزش عالی بینالود مشهد که تیم تحقیق را در انجام پژوهش حاضر یاری نموده‌اند، سپاسگزاری می‌شود.

ORCID

Kianoosh shajie

<https://orcid.org/0000-0001-5233-2160>

Mostafa Dashti Momen Abadi

<https://orcid.org/0009-0001-0678-4489>

Vahid Saatchian

<https://orcid.org/0000-0003-0265-4473>

References

- Asghari, Z. & Sadeghi, M. (2024). Presenting the model of effect of knowledge management and talent management on the performance of football coaches in West Azarbaijan province. *Organizational Behavior Management in Sport Studies*, 11(1), 103-116. <https://doi.org/10.30473/fmss.2024.69659.2565>. [In Persian]
- Amozad Khalili, M. & Fattahi, M. (2017). The role of employee training in human resources development. *Scientific and Educational Monthly Journal of Management Planning*, 27(293), 13-17. <http://tadbir.imi.ir/article-1-3582-fa.html>. [In Persian]
- Araya, J., Bennie, A. & O'Connor, D. (2015). Understanding performance coach development: perceptions about a postgraduate coach education program. *International Sports Coaching Journal*, 2, 3-14. <http://dx.doi.org/10.1123/iscj.2013-0036>
- Bahadori, M., Amirhosseini, S.E. & Nowzari, V. (2023). Presenting a model for the development of grassroots football in Iran. *New Approaches in Sports Management*, 11(40), 135-154. <http://ntsmj.issma.ir/article-1-2027-fa.html>. [In Persian]
- Basatshir, H., Salehipour, M. & Karimi, J. (2022). Designing a personal development model for Iranian football coaches. *Human Resources Management in Sports*, 10(1), 61-77. <https://doi.org/10.22044/shm.2022.12221.2491>. [In Persian]
- Baker, J., Schorer, J. & Wattie, N. (2018). Compromising talent: Issues in identifying and selecting talent in sport. *Quest*, 70(1), 48-63. <http://dx.doi.org/10.1080/00336297.2017.1333438>
- Bolter, N.D., Petranek, L.J. & Dorsch, T.E. (2018). Coach, parent, and administrator perspectives on required coaching education in organized youth sport. *International Journal of Sports Science & Coaching*, 13(3), 362-372. <https://doi.org/10.1177/1747954117735718>
- Bakhshandeh, H., Ahmadi, H.R., Behnam, M. & Hamidi, M. (2014). Evaluating the effectiveness of coaching and refereeing courses from university students' viewpoints based on Kirk partric's model. *Sport Management Journal*, 5(4), 161-178. <https://doi.org/10.22059/jsm.2014.36226>. [In Persian]
- Ciampolini, V., Milistetd, M., Brasil, V. & Vieira, J. (2019). Teaching strategies adopted in coach education programs: Analysis of publications from 2009 to 2015. *Revista da Educação Física/UEM*, 30, 1-14. <http://dx.doi.org/10.4025/jphyseduc.v30i1.3006>
- Dos Santos, A.L. (2019). The development of coach education: The sports confederations' programs in Brazil. *Journal of Advances in Sports and Physical Education*, 2(2), 38-49. doi:10.21276/jaspe.2019.2.2.2

- Emadi, S., Gohari, Z. & Jabbari, Gh. (2017). Designing an educational strategy map for Iranian football coaches using BSC and ISM approaches. *Sports Sciences*, 42(13), 177-197. [In Persian]
- Glaser, B.G. & Strauss, A.L. (1998). Grounded theory. Strategien qualitativer Forschung, Bern: Huber, 4.
- Greenberg, E. (2017). *How parkour coaches learn to coach: An exploration of parkour coach learning and development* (Doctoral dissertation, Université d'Ottawa/University of Ottawa). MASTER'S THESIS. University of Ottawa. <http://dx.doi.org/10.20381/ruor-648>
- Gearity, B.T., Callary, B. & Fulmer, P. (2013). Learning to coach: A qualitative case study of Phillip Fulmer. *Journal of Coaching Education*, 6(2), 65-86. <http://dx.doi.org/10.1123/jce.6.2.65>
- Mirzazadeh, Z., Gharaie, F., Sarvari, S., & Fahim Devin, H. (2024). Designing a model of optimal financial governance for professional Iranian football clubs from the perspective of experts. *Strategic Sociological Studies in Sport*, 12(4), 258-269. [In Persian]
- Jones, B., Eather, N., Miller, A. & Morgan, P.J. (2024). Evaluating the impact of a coach development intervention for improving coaching practices and player outcomes in football: the MASTER Coaching randomised control trial. *Physical Education and Sport Pedagogy*, 29(6), 652-669. <https://doi.org/10.1080/17408989.2022.2153817>
- Khari, F. (2023). *Designing a model for developing interpersonal relationships between players and coaches in Iranian professional volleyball based on the Johari Window Theory*. Master's thesis. Mashhad Binalood Institute of Higher Education, Department of Sport Sciences. [In Persian]
- Khojasteh Egbal, R., Jalali Farahani, M. & Alidoost Ghahfarkhi, E. (2022). Investigating the status of grassroots football development in the country based on the Grassroots Football Program. *Strategic Studies in Sport and Youth*, 21(56), 91-110. doi:10.22034/ssys.2022.703.1475 [In Persian]
- Krippendorff, K. (2004). Reliability in content analysis: Some common misconceptions and recommendations. *Human Communication Research*, 30(3), 411-433. <https://doi.org/10.1111/j.1468-2958.2004.tb00738.x>
- Leeder, T. (Ed.). (2022). *Coach education in football: Contemporary issues and global perspectives*. Taylor & Francis. <https://doi.org/10.4324/9781003148784>
- McCarthy, L. (2022). *Coach education and assessment in football: a critical realist informed evaluation*. Leeds Beckett University. Thesis. <https://doi.org/10.25448/lbu.20079551.v1>
- Myers, N. D., Beauchamp, M. R., & Chase, M. A. (2011). Coaching competency and satisfaction with the coach: A multi-level structural equation model. *Journal of sports sciences*, 29(4), 411-422. <https://doi.org/10.1080/02640414.2010.538710>
- Resende, R., Sequeira, P. & Sarmento, H. (2016). Coaching and coach education in Portugal. *International Sport Coaching Journal*, 3, 178-183. <http://dx.doi.org/10.1123/iscj.2016-0038>
- Shajie, K., Talebpour, M., Azimzadeh, S.M., Kashtidar, M. & Jabbari Nooghabi, H. (2021). Identification and analysis of structural pathology

- of Iran's soccer premier league coaches. *Sport Physiology & Management Investigations*, 13(2), 203-222. [In Persian]
- Sullivan, P., Paquette, K., Holt, N. & Bloom, G. (2012). The relation of coaching context and coach education to coaching efficacy and perceived leadership behaviors in youth sport. *Sport Psychologist*, 26, 122-134. <http://dx.doi.org/10.1123/tsp.26.1.122>
- Talebpour, M., Shajie, K., Keshtidar, M. & Alizaei, O. (2017). Developing a model for measuring behavioral harms of Iranian premier league coaches. *New Approaches in Sports Management*, 5(19), 79-93. <http://ntsmj.issma.ir/article-1-1027-fa.html> [In Persian]
- Tozetto, A., Galatti, L., Vieira, J. & Milistetd, M. (2019). Strategies for coaches' development in a football club: a learning organization. *Motriz: Revista de Educação Física*, 25. <http://dx.doi.org/10.1590/s1980-6574201900020010>
- Zarei, S. & Arshad Hoseini, A. (2019). The effectiveness of mindfulness-based therapy on job stress and job self-efficacy of physical education instructors. *Sport Psychology Studies*, 7(26), 45-60. doi:10.22089/spsyj.2018.4750.1508. [In Persian]
- Zohrehvandian, K., Kozechian, H., Ehsani, M. & Amiri, M. (2018). Structural equation modeling of marketing capabilities in Iranian premier league clubs. *Strategic Studies in Sports and Youth*, 17(39), 169-186. [In Persian]

